

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

KOKAVECZ kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(39138/05. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2010. június 15.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Kokaveczen kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Françoise Tulkens, *Elnök,*

Danutė Jočienė,

Dragoljub Popović,

Sajó András,

Nona Tsotsoria,

Kristina Pardalos,

Guido Raimondi, *bírák*

és Françoise Elens-Passos, *Hivatalvezető-helyettes*

2010. május 25-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (39138/05. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Kokaveczen Pál („a kérelmező”) 2005. október 6-án terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Futaki G., Békéscsabán praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt („a Kormány”) dr. Hölzl Lipót Képviselő képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2009. augusztus 25-én a Második Szekció Elnöke úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Arról is döntés született, hogy a kérelem érdeme és elfogadhatósága együttesen kerül elbírálásra (29. cikk 3. bekezdés).

A TÉNYEK**AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI**

4. A kérelmező 1959-ben született és Békéscsabán él.

5. A kérelmező korábbi (27312/95. sz.) kérelmét az egyik Kamara 1999. április 20-án elfogadhatatlanná nyilvánította. Annak az ügynek a tárgya a kérelmező megvádolása volt, melynek során 1994. március 21-én szándékos emberölésre való felbujtás vádjával őrizetbe is vették. 1996. február 29-én a

Békés Megyei Bíróság e vád alól felmentette, de lőfegyverrel való visszaélés miatt elítélte a kérelmezőt. 1997. január 29-én a Legfelsőbb Bíróság lőszerral való visszaélésre változtatta a cselekmény minősítését, s büntetését csökkentette. 2002. december 9-én a Legfelsőbb Bíróság felülvizsgálati tanácsa felmentette a kérelmezőt ez utóbbi vád alól. Időközben, 1999. január 29-én, a Megyei Bíróság perújítást rendelt el, s szándékos emberölésre való felbujtásban bűnösnek találta a kérelmezőt. 2000. január 11-én a Legfelsőbb Bíróság fellebbviteli tanácsa hatályon kívül helyezte a határozatot, s az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította. A megismételt eljárásban a Pest Megyei Bíróság 2002. április 22-én megállapította, hogy nem állt fenn perújítási ok, s hatályában fenntartotta a kérelmezőt felmentő korábbi határozatot.

6. Időközben, 1997. július 29-én, a kérelmező kártérítés iránti polgári pert indított az állam ellen jogellenes fogvatartás és téves elítélés miatt. 1998-ban a Békés Megyei Bíróság az előző bekezdésben ismertetett büntetőper jogerős lezárásáig felfüggesztette az eljárást. A Legfelsőbb Bíróság 2002. december 9-i határozatát követően a Megyei Bíróság 2003 februárjában folytatta az eljárást, 2004. október 19-én pedig ítéletet hozott. Fellebbezés nyomán a Szegedi Ítéletábla 2005. április 22-én megváltoztatta a határozatot, 15 190 000 forintra, és ezen összeg felgyülemlett kamatainak összegére emelte a kérelmező számára fizetendő kártérítési összeget, s csökkentette a kérelmező által fizetendő eljárási díjat. A Legfelsőbb Bíróság 2005. szeptember 1-jén elutasította a kérelmező felülvizsgálati kérelmét.

A JOG

7. A kérelmező azt panaszolta, hogy a polgári eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében lefektetett "ésszerű idő" követelményével. A Kormány vitatta a panaszt, előterjesztve, hogy az eljárás mintegy négy évig tartó felfüggesztése az adott körülmények között elkerülhetetlen volt, s hogy annak tartamát a teljes hosszából le kell vonni.

8. A Bíróság észrevételezi, hogy a büntetőeljárás – amelyre tekintettel a kérelmező kártérítési keresetének tárgyalását 1998 és 2003 eleje között felfüggesztették – három bírósági szinten maga is nyolc évig és nyolc hónapig tartott. A Bíróság számára ez a tartam önmagában is aggodalomra ad okot, még bonyolult emberölési ügy esetén is. Következésképpen az eljárás ezen büntetőeljárás miatti felfüggesztésének a szükségessége nem szolgálhat mentségül a hatóságok számára a kérelmező kártérítési perének elhúzódására.

9. Ezért a figyelembe veendő időszak 1997. július 29-én kezdődött és 2005. szeptember 1-jén zárult le. Ilyen módon három bírósági szinten nyolc

évig és egy hónapig tartott. Az eljárás ezen hosszára figyelemmel a kérelmet elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

10. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII). A benyújtott anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az "ésszerű idő" követelményének. Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

11. A kérelmező lényegében azt is panaszolta, hogy a számára megítélt összeg elégtelen volt; ezzel kapcsolatban az Egyezmény 5. cikkének 5. bekezdésére, a 6., 8. és 13. cikkekre, az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikkére, valamint a Hetedik kiegészítő jegyzőkönyv 3. cikkére támaszkodott. A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmező jelentős összegű kártérítésben részesült, s ebben a tekintetben már nem állíthatja magáról, hogy áldozat. Továbbá, a kérelmező a Hetedik kiegészítő jegyzőkönyv 4. cikke alapján azt is panaszolta, hogy az ellene lefolytatott büntetőeljárás perújítást is magában foglalt, amely véleménye szerint az adott körülmények között indokolatlan volt. Ezzel összefüggésben a Bíróság észrevételezi, hogy a büntetőeljárás 2002-ben, vagyis a kérelem benyújtása előtt több mint hat hónappal zárult le. Ebből következően ezeket a panaszokat az Egyezmény 35. cikkének 1., 3. és 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

12. Az Egyezmény 41. cikkére hivatkozva a kérelmező 4 509 815 000 forint vagyoni, és 100 000 000 forint nem vagyoni kártérítést követelt. A Kormány vitatta az igényeket. A Bíróság nem lát okozati kapcsolatot a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. A Bíróság ugyanakkor úgy véli, hogy a kérelmező bizonyos mértékű nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon a Bíróság 3200 eurót ítél meg számára ilyen címen.

13. A kérelmező további 5 000 000 forintot követelt a hazai bíróságok és a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások megtérítésére. A Kormány vitatta az igényt.

14. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak annyiban jogosult költségei és kiadásai megtérítésére, amennyiben bizonyítja, hogy e költségek ténylegesen és szükségszerűen felmerültek, s összegüket tekintve ésszerűek. A jelen ügyben, a birtokában lévő információkra és a fenti kritériumokra figyelemmel, a Bíróság 500 euró megítélését tartja ésszerűnek az összes felmerült költség megtérítésére.

15. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a kérelem többi részét elfogadhatatlanná *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára
 - (i) nem vagyoni kár tekintetében 3200 (háromezer-kétszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét,
 - (ii) költségek és kiadások tekintetében 500 (ötszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegétkell kifizetnie nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után.
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2010. június 15-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Elens-Passos
Hivatalvezető-helyettes

Françoise Tulkens
Elnök